

Архипастирське Послання Його Блаженства, Митрополита Германа на Свято Різдва Нашого Господа

Свято Різдва Нашого Господа 2007

Преосвященним Архипастирям, Препродобним Душпастирям,
Монашествуючим і Вірним Православної Церкви в Америці:

Христос Раждається! Славіте Його!

Знову цього року святкуючи Різдво Нашого Господа, ми Православні Християни знаходимося підходом до Свята який значно відрізняється від цілого світу.

Трагічно багатьма цього світу, їхнє життя без Бога – чи то в особистому вірі, в практиці, чи обидві. Іншим людям, їхня “віра” в Бога таке що ледве займається в історії людей або їхнє життя – як скільки років тому популярна пісня висловила - “Бог нагядає на нас ... з далека.” Але нам, Православним Християнам, вимовляння Святого Письма щодо Втілення ясно благовістить: “Ось діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвуть Йому Ймення **Еммануїл**, що в перекладі є: ‘З нами Бог.’” (Матвій 1:23). Гімни празника лунають це вимовляння: “З нами Бог! Розуміти всі народи, і покоряться, бо з нами Бог!” Не “нагядає з далека” але “з нами” – навколо нас, біля, наскільки ми бажаємо Його присутність, всередині нас, близько як дихання в легенях наших або биття сердець наших.

В більшості людей, сьогодні святкування народження прекрасного, невинного та “пригорненого” малюка хлопчика, який підросте й творитиме більш добра ніж нікотрий іший чоловік – сцілить сліпих, глухих сцілює, каліків направить, й мертвих воскресає. Де кому, Він навіть віддає Своє життя на хресті обміняти людські гріхи й за для їхнє спасіння. Але нам, це Свято відзначає приходу в тілі одного Бога Самого. Ісус Христос не собі простий чоловік; Він Друга Особа Пресвятої Тройці, Син Божий, **Бог Слово**: “Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця.” (Івана 1:14).

Майже кожний хто святкує цей день відзначає його обміном подарунків, та дуже часто люди зосереджують на списку подарунків вони хотять отримати від різдвяного діда та його ельфи. Але нам Православним Християнинам фокус є питання яке ставиться в гімні з Вечірні на Різдві:

Щож можемо дати Тобі Хресте, Хто за для нас в тілі об'явився на землі? Кожне створіння Тобою сотворинне Тобі подяку віддає, Ангели Тобі приносять гимну; небеса, звізду; мудриці, подарунки, пастухи, їхнє дивування; земля, печеру; пустиня, ясла; і ми принсимо Діву Матір. О Боже Предвічний, помилуй нас.

Наша Православна Церква закликає нас приносити наші дари Христові, замість шукати дарунки від інших. Пригадуються нам дари мудриців, ради цілого людства: золото, як визнавали повновладність єдиного правдивого Короля; ладан, як припавши поклоняючи єдиному правдивому Богові; і миро, бо Христос, носій Воскресіння, який зніщить смерть тому більше не буде потреби помади що вживалося на похоронах.

Ми покликанні жертвувати Втіленному Богові дари нашої віри, нашої надії, нашої любови. Він шукає наше покаяння, наше висповідання, та наше повертання на вузкому путі що веде до Царства Його. Він бажає наше ціле життя, наше членство в Його Тілі, наше підбудування Його Святої Церкви.
За нашу цілковиту відданість, Він дає нам Його Тіло й Кров як предчуття вічного життя з Ним в Його Царстві небесному.

Справді, ми живемо в багатому суспільстві, наповненне добрами цього світу які закликають до нас. Але Христос закликає нас пригадати приклад Короля Соломона, який був обдарований неймовірними багатствами, славою, владою, й мудрістю, алеж мучився тому що не міг задовольнити бажання свого серця. Він був такий багатий що всі меблі його палати були покриті золотом; такий мудрий, що провідники всіх народів шукали поради його; такий могутний що всі королі світу боялися його. Все ще, він був надто незадоволений, бо він знав що навіть що він міг набути всіяку земну річ що бажав, майно й земна влада, тільки даремні й порожні – безводні джерела неспроможні заспокоювати його прагнення на божественне. Він не міг задовольняти єдине правдиве прагнення свого серця бо він не міг відновити спілкування з Богом що Адам втратив.

Послухаймо мудрість Соломона й пізнаймо що все земне неспроможне заспокоювати прагнення людського серця. Разом з Мудицями, шукаймо Єдиного який прийшов на світ відновити спілкування з Богом що людство втратило. Пожертвуючи себе Йому та Церкві Його дарами часу й таланту й майна, відновімо нашу віру й надію й любов в Христа Хто, по-через Його божественне Втілення, дає дар вічного життя кожному із нас і цілому людському роду.

Ласкаво благаю нашого Господа всілякою радістю наповнити ваші Різдвяні Святкування й Новий Рік. Благословляючи Вас особистим архипастирським благословенням залишаюся

З любов'ю в Дитяті Христі,

+ГЕРМАН
Архієпископ Вашингтонський
Митрополит Всієї Америки і Канади